

השביעני במדורים הרוני לענה
בלילי פסח של השנה האיומה, שנת
המשות אלמים ושבע מאות ושלוש. בליל
זה יצאו גבורי פח עמנו מנחדיקי
מחבואיהם בין חומות המישו בורשה
העדינה לתורה ולתעודה, לעמוד על
נפשם וללחום מלחמת ה' נגד צר
הצורר הטורף ורומם. בליל זה תשוח עלי
נפשי, כי נגדע קרן תמארת ישראל בקרי
אף של חיתו טרף. ספו וכלו קדושי
וטהורים, חובשי התורה עם עושי מלאכה,
חושב מחשבות וחכם חרשים.
זכור ה' לבני אדם את יום ירושלים
ואת ליל ורשה המעוטרה והמפוארה.
שיקר עליהם חמתה וחרון אפה ישיהם.
מגד ובלה זכר עמלה והקים שם ויד
לשארית השארית של כליטי עמנו,
המתעוררים מצפון ובאים מתימן לשוב
לארץ אבותינו, ורגליהם תבוננו
לעלות ברגל למקום מקדשנו, לישק
עטר מקום שבינה ירדה. והיה עמך
ישראל פעק אשר יבול על פלגי מי הירדן
ושרשיו ילכו בכל חבליו, ועצים שם נטע
ב"יער הקדושים" לזכר אלה הבחורים
שמסרו נפשם בעד נצחיות אומתנו. ותהי
זאת נחמתנו בענינו, להקים יד למיטב
בחירינו במקום אשר נגלו האלקים
לחוזינו ועירינו.